

LEPIONY (3) *part praet pass pf*

e oraz o jasne.

sg m L lepionym (1). ◇ f N lepion(a) (1). ◇ pl N subst lepione (1).

Sł stp s.v. lepić, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Formowany z miękkiej substancji; e luto structus Cn (3) : Maceria, lyepyona scyana, vel murus sine cemento. BartBydg 85; y wślyłtkie drzewá owocne wycięli/ ták że tylko parkány lepione [ut muritantum fictiles] zołtáły Leop 4.Reg 3/25; GosłCast 54.

Cf LEPIĆ

KN